

Johannes 17

Avslutningen på Jesu tale til apostlene som begynte i kap. 13 i den øvre salen i Jerusalem.

En lang tale - Han har mye å si på kort tid.

De har erfart at Han er Gud, og Han vil bekreftet dette for dem i forberedelsen til «Hans time» som er nært forestående.

De får nye åpenbaringer som gjør dem istand til å tåle de påkjenninger som kommer om veldig kort tid.

Oppgavene deres må bli klare for ettertid. Talen kan sies å være Kristi testament for apostlene.

Jesus begynner i kap. 13 med å legge fra Seg klærne Sine og binde rundt Seg et håndkle. Dette er betydningsfullt når vi ser hele talen under ett.

Filipperbrevet 2,5-11 beskriver dette at Han som var kledd i herlighet fra evighet av kom til oss og tok på Seg en tjeners skikkelse. Hans makt og herlighet la Han til side. Han gjorde Seg avhengig av bønn til Faderen.

Kap. 17 er Jesu bønn til Faderen. Han talte slik at apostlene kunne høre. (Joh. 11,42)

Husker du når Han først sa «Min time»?

Riktig! Det var i bryllupet i Kaanan.

Maria skulle først etter «Hans time» bli renvasket for den uberettiget skammen hun ble påført av uedle mennesker.

Nå skulle hennes Sønn bli herliggjort av Gud.

v. 2 Hans makt består i at Han gir evig liv.

Igjen ser vi Guds utvelgelse.

Det er godt å være utvalgt!

Abraham var utvalgt... Jakob var utvalgt.... du er utvalgt!

(Joh. 6,37 viser sammenheng mellom utvelgelse og fri vilje.)

v. 3 «Jesus» er Hans navn som Frelser.
«Kristus» er Hans tittel som Messias,
Israels Salvede.

Frelsen ligger i dette om vi kjenner Gud
og Jesus Kristus.

v. 4 – 5

Joh. 19,30 og Fil. 2 (igjen)

Videre hører vi Jesus ber for apostlene.
Dette utelukker ikke oss andre på noen måte (v. 20)
men gjør at vi må ha respekt for at ikke alt må
nødvendigvis ha en videre adresse (eks. v. 12).

Les v. 6-12 Men først....

Legg merke til hvor mange ganger Han sier at Gud har «gitt dem til Meg».

Utvelgelse og fri vilje er to doktriner (læresetninger) som er like sanne. Hvordan man veier dem opp mot hverandre har gitt splittelse i den kristne kirke. Calvin og Arminius hadde forskjellige syn som går på nettopp dette.

Jesus brukte dette uttrykket når Han talte med Gud.

Utvelgelse er fra Guds side...Den frie vilje er fra vår side.

v.9 Jesus ber for Sine idag også.

(utelukkende?)

Han døde for verden, hva mer kunne Han gjøre?

Det er Den Hellig Ånds oppgave å overbevise verden....(Joh. 16,8-11)

v. 10 Meningen med vår frelse er å gi ære til Jesus Kristus. (også Ef. 3,10)

v. 11 Ett i Kristus. Frelsestrygghet.

v.12 Apostlene hadde hatt mye problemer med å forstå åndelige ting. Allikevel sier Jesus at de er frelste. Så må vi vel ikke vær fortvillet om vi skulle ha noen spørsmål iblant vi også!

v. 13 «Fullkommen glede»! Joh. 15,11 og Joh. 16,24 Dette har blitt et tema.
«Min fulle glede i seg»... går over all forstand.

Vi trenger Hans glede når vi skal møte det som står i de neste versene.
(Psst...Ikke vær en sur kristen. Det er ikke et slikt vitnesbyrd verden trenger å møte.)

v.14-16 Vi er i verden men ikke av verden.
Fil.3,20 «Vårt borgerskap.....»

v. 17-19 «Helliget» betyr «skilt ut (fra verden)»
i Hans tjeneste.

v. 20 Denne «Yppersteprestelig bønn»
handler også om oss idag.

«Ved deres ord» - Apostlenes lære er nevnt
mye i det Nye Testamentet. Det er apostlene
som hadde oppgaven med å levere NT. Det er
Guds åpenbaring i Sitt Ord som er levert til
oss. Vi skal ikke trekke ifra eller legge til noe
som helst.

For eksempel, mormonerne kan ikke skryte av
å ha «apostlenes lære».

«Å komme til tro» kjenner vi igjen som tema
i Johannes Ev.

v. 21 Oppfylles i Kristi menighet. Vårt vitnesbyrd.

Les Ef. 4,1-6

v.22-23

Jesus i oss, og Gud i Jesus.
Enkelt men uutgrunnelig.

v. 24 Vi er skapt til felleskap med Gud. Jesus ber om at vi skal være hos Ham i himmelen.

v.25 Den ufrelste verden kjenner ikke Gud, selv om de snakker aldri så mye om «gud». De som kjenner Jesus, kjenner Gud.

v. 26

Det er ikke tilfeldig at Jesus avslutter med disse ord. Han vektlegger dermed agape kjærlighet. (1. Kor. 13,13)

Tema for Hebreerbrevet er nettopp det som vi ser i Johannes 17. Den Herre Jesus Krist som den store Yppersteprest.

Heb. 7, 24-27

Her ser vi igjen hvordan det Gamle Testamentet gir oss grunnlaget for det Nye.